

De Translat Episcop.

7

- 15 Postulatus vigore indulgentiae, de qua in textu, potest assentire postulatio nisi cui non potest, alias poterit petere coram proximo superiori, & approbata postulatione fiat licentia papae potest transire ad aliam ecclesiam.
- 16 Episcopatus licet aliqui habeant maiores redditus, sunt tamen pars dignitatis.
- 17 Examinatio, de qua sit mentio in litera, sit extra iudicium sine ratione aliquius.
- 18 Episcopos cui data sit indulgentia transiendi de una ecclesia ad aliam, debet postularis, non eligit.
- 19 Indulgentia ad tollendum impedimentum favorabile, stricte intelligitur, secus ad tollendum impedimentum odiosum.
- 20 Tolle tollitur ipso, ure actio odiosa, sed favorabilis per exceptionem.
- 21 Illegitimus habetur pro legitimo in eo, quod est dispensatum, in aliis remaneat illegitimus.
- 22 An privilegium & beneficium extendatur.
- 23 Quot modis dicatur beneficium ambitus.

C A P I T U L U M . I V .

Icet. Solus papa transfert Epos, & indulgentia eius super tali translatione concessa, ad fratrem est servanda, & strictissime intelligenda. Et primo ponit dictum. Secundo recitat factum. Tertio refutat cuidam obiectio. Secunda ibi. Hoc autem. Tertia ibi. Nec illa. Casus lit. Sicut vinculum matrimonii, quod est inter virum & vxorem, hoc dissoluere negat de quo dicitur in euangelio, quos Deus coniunxit, hoc non separaret. sic vinculum illud, quod est inter ipsum & ecclesiam, sine illius auctoritate dissolui non debet, quia est vicarius Iesu Christi, hoc non considerauit Hydeman. Eps, qui propria auctoritate ad Hyperbolam ecclesiam transtulit, & illa indulgentia, quam super hoc se haeres proponit, non excusat presumptionem ipsius, in qua dicitur ad maiorem dignitatem vocaretur, eam liceret sibi assumere. dummodo nihil obstat de canoniceis institutis. Et licet videretur aliquip, quod si ad maiorem dignitatem vocaretur, liceret sibi assumere, & parentem, tamen sibi hoc non licet, cum in maiori dignitate per maiorem utilitatem facilius soleat dispensari. Præterea postulatio sicut electio examinari debet diligenter quod quidem in ipsa indulgentia reserabatur, dum dixit, dummodo nihil obstat de canoniceis institutis. Vnde antequam postulatio per papam examinata fuisset, nulla debuit ratione transire. Bern.

1. Not. primo, quod licitum est arguere de matrimonio carnali ad spirituale. ¶ No. et repeti hic illa auctoritate, quos Deus coniunxit, &c. Et sic viri, quod superflue haec auctoritas sepius repetatur in hoc titulo. Sed per dictum Boat. quod diuersimode repetit, & iteratur. Nam in primo ch. huius tit. probat papam per locum ab auctoritate. in secundo probat per locum ab a minori. in tertio probat per locum ab auctoritate, hincve

3. ro probat per locum a simili. ¶ Not. quod matrimonium spirituale continetur inter eligentes, & electum, hoc super eo. c. 2. & de electo. c. cum inter canonicos, & inf. vt li. non contest. c. qm. Si autem. & potes dicere, quod noluit uno. c. 2. sup. eo. quod trahitur inter eligentes, & electum, & medianitib. ipsis eligentibus. inter ipsum electum, & ecclesiam continetur. ¶ No. matrimonium spirituale posse dividiri in tres partes, de quibus in litera pater, & primam partem viri recipere in principio, videbatur per consensus eligentium, & electi. Secundam partem recipit in confirmatione, per quod ratificatur. Tertiam recipit in consecratione, per quod consummatur, de quo tangetur in gl. i. ¶ No. quod matrimonium spirituale non contrahi inter Episcopum, & ecclesiam, & non inferiorē prelatum, & per hoc de iure coi solus Eps daret deferre annulum, & possit. Sed alii inferiores plati non debent deferre, nisi hoc haerent ex privilegio. sicut, quod non in c. si. secus in inferiorib. platis, & exemptis. vnde Abbas est exemptus per eligi, de electo. c. si abbatem. li. 6. cum ibi non licet non possit transire sine licencia papae, quod est exemptus. Si autem non esset exemptus, possit transire cum licentia sui superioris per ea, quae habet in dicto.

6. si abbatem. ¶ No. quod temerarie dicitur agere, qui contra iura alii quid agit. ¶ No. quod indulgentia concessa contra ius est stricte intelligenda, & obseruanda est in limites verborum ipsius indulgentiae. An autem late intelligatur, quatenus ageretur de

2. prejudicio concedentis, variauit hic D. An. Nam in nobilitate. viri vellet, non, sed in materia voluit contrarium, & istud virius per ea que non per Io. An. inf. de ver. sign. in c. olim tibi. ¶ No. quod ex permissione transitus ad maiorem dignitatem, viri permisum transire ad minorem. Etenim est, quod

ca concessionis fundatur super majoritate utilitatis, quod major reperitur utilitas in maiori dignitate, quod in minori, secundum si permissio fundare super habilitate personae, quod si aliquis habilitatur ad maiora, ut est habilitatus ad minora, facit quod non est leg. in c. i. de fil. presbyter. in 6. No. quod arguit a maiori b. non procedit in exorbitantibus, & id non sequitur, dispensatum est in maiori, ergo concessionem, vel dispensatum censetur in minori, facit quod non est lib. 6. ¶ Not. de effectu istorum verborum, dum tamen, &c. quia restringunt gratiam, & dispensationem generalem, & per illam clausulam datur cognitio super eo, quod subiicitur, & sic non simpliciter sonat in monitionem, imo, & tribuit cognitionem, & examinationem, facit quod non est in cle. i. de off. deleg. & per Innoc. inf. de presum. c. f. Et ex predictis non est gratia conditionalis non operatur ante purificationem conditionis, & eius certificationem, facit quod habet in c. prudential. inf. de off. dele. & quod non est in l. in illa. & hoc iure. ff. de ver. obl. In gl. i. ibi. Quam ad substantiam matrimonii, ipsum matrimonium non dividitur in partes, nec mirum quia tunc in momento per consensum eligentium, & electi qui est consensus canononicum eligentium statim matrimonium spirituale perficitur, & sic quodammodo eodem tempore recipit principium, medium, & finem non quo ad esse ipsius matrimonii, sed quo ad solennitates, quod precedunt, & sequuntur matrimonium spirituale, ut haec partes. Qualiter autem hoc contingat, non declarat haec prima sol. sed hoc declarabit gl. in seq. fo. quod proprio loquendo non ut alia solutio, sed potius declaratio huius primae. In ea gl. ibi. Variare non possunt. Et sic per dictum quodammodo principium esse matrimonium spirituale, ex quo procedit quodammodo principium necessitatis ad ipsum matrimonium spirituale, sicut etiam contingit in matrimonio carnali, quod procedunt sponsalia de futuro, per dictum quodammodo matrimonium carnale initiatum, quia per ipsum deuenitur postea ad matrimonium carnale, & necessitat et ad illud, facit quod habet in c. s. inf. de spon. c. 2. & l. oratio. ff. de spon. Et hoc modo considerando considerari possunt quatuor partes matrimonii spiritualis, ut patere potest ex his, quae sequuntur in gl. Nam primo initiatum per consensum eligentium. Secundo perficitur per consensum electi. Tertio fit ratum per confirmationem. Quarto consummatur per consecrationem. tamen tex. hic non potest nisi tres partes ex eo, quia proprio loquendo non potest dici initiatum matrimonium, quod nondum est in esse. & quod non est, non potest dici haec partes. facit quod negotiat in simili in l. stipulationes non dividuntur. ff. de ver. obl. & id hoc respectu lira dicit, quod initiatum per consensum eligentium, & electi, licet esset verum sic dicere, non erit per perficitur. Et non quod consecratio per simile inducit consummationem in matrimonio spirituali, sicut copula carnalis inducit consummationem in matrimonio carnali. Nam sicut demum post copulam carnalem potest sequi consecratio filiorum in matrimonio carnali, ita in matrimonio spirituali demum post consecrationem potest clericos ordinare. ¶ Ita adiuvante, quia matrimonium carnale per actum consummatum, & sic per actum copule carnalis fit ratum, seu indissolubile, & sic per eundem actum, videlicet per copulam carnalem, recipit consummationem, ita est fit ratum, seu in dissolubile. Secus in matrimonio spirituali, quia per diuersum actum recipit consummationem ab auctu, per quem fit ratum seu indissolubile, nam per actum consecrationis recipit consummationem, sed per actum confirmationis fit ratum seu indissolubile, quia licet ante confirmationem possit dissolvi sine auctoritate papae, non tamen post, ut dictum fuit. sup. c. inter corporalia, & no. in c. si electio. de elec. lib. 6. Et ratio diuersitatis inter matrimonium carnale, & spirituale est, quia in matrimonio carnali non exigitur extrinseca approbatio, sed sufficit, quod ecclesia non contradicat, nec habeat causam

A D D I T I O N E S .

2. Concedentis. Adde Alex. confi. 190. 2. lib.
¶ Additio Bal. in l. humanitatis. q. 10. C. de impub. & aliis substi. Inn. & Hof. in c. licet, de trans. Zach.
- b. In exorbitantibus. Vide Do. in c. quamuis. S. 2. de prob. in 6. ubi dicit, quod in literis beneficialibus certat argumentum a pari. & a minori ad maius vide Pet. de Anchi. in confi. 16. incip. dominus noster, ad f. cum multis legalibus per Felici cap. postulatis, col. 10. ver. circa tertiam questionem de extensione, de refer. ubi late, quando in dispensationibus fiat extensio Sebait. Sipia.
- c. Initiatum. Adde eundem confi. 106. ubi dicit, quod executores dari ad matrimonium contrahendum possunt sponsalia contrahere.